

af Udvalget, men at det er en Bestemmelse, som staaer i Loven, saaledes som den er indkommen heri Thinget, bemærke, at det dog maa have al Sandsynlighed for sig, at den overordnede Tiendecommissionens Arbejder vilde noget forøges ved denne tvungne Afløsning, og hvad angaaer den Forandring i Lovforslaget, som den ærede sidste Taler omtalte, skal jeg bemærke, at jeg ikke troer der kan vindes noget Stort ved et saadant Forslag; thi som den ærede Taler selv bemærkede, vil Commissionen i de fleste Tilfælde, naar Beboerne saaledes maatte ønske en Mægling foretagen i et andet Sogn, foretage en saadan Mægling. At sætte i Loven, at det skal finde Sted, naar der kun er een Tiendeyder, for hvis Bedkommende Tienden ikke er afløst, troer jeg ikke er rigtigt; thi det vilde være ligesaa ubilligt, at Commissionen vilde negte det, naar der var to Tiendeydere, og det kan være, at een Tiendeyder i et Sogn maaskee kan have et større Areal at svare Tiende af, end ti andre Tiendeydere, og saaledes vil man ikke kunne faae en practisk Nytte af Bestemmelsen; man kunde ikke sætte nogen Grændse, uden at den vilde være aldeles virkaarlig, og sætter man ingen bestemt Grændse for Commissionens Forpligtelse, saa maatte man altsaa sætte det med almindelige Udtryk og overlade det til Commissionens eget Skjøn at afgjøre, om Tilfældet var saaledes, at der bør gaaes ind paa en Begjæring eller ikke. Man maa altsaa i Virkeligheden appellere til Commissionens Velvilje, og er den tilstede, kan det samme opnaaes, uden at der behøves nogen Bestemmelse derom i Loven. Jeg troer saaledes ikke, at der vindes noget Væsentligt derved; imidlertid skal det naturligviis blive bragt under Overveielse i Udvalget førend den 3die Behandling af Sagen.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer de fremkomne Bemærkninger om den overordnede Tiendecommissionens Langsomhed, da skal jeg erindre, at det er en Selsølgelse, at man hverken for 500 Rbd. eller for 1000 Rbd. kan

faae en med fornøden Dygtighed udrustet selvstændig Embedsmand, som alene skulde være beskæftiget med disse Arbejder; de have derfor altid været overdragne til en anden Embedsmand, og man har dertil naturligviis søgt den med disse Forhold mulligst bekendte Mand, man kunde overkomme. Saaledes er for Tiden (Hefsen for) Matriculcontoiret, hvis Arbeides Betydning og Omfang er noksom bekendt, den, som har overtaget denne Post. Naar det er sagt, at der ikke vil komme mange flere Sager ind, saa seer jeg ikke, hvorfor Forholdet skulde blive et andet end tidligere, og hvorfor man skulde faae mere Tillid til Amtstændecommissionens Kjendelser, og altsaa lade det beroe ved dem, end tidligere. Forholdet vil vistnok blive det samme, men da er det ogsaa vist, at der vil komme flere Sager ind til Dvertiendecommissionen, thi naar paa een Gang hele Resten af Naturaltienden skal ophæves, saa vil der naturligviis fremkomme mange flere Sager, end i de sidste Aar har været Tilfældet; der bliver langt flere Amtstændecommissionens Kjendelser, og altsaa i samme Forhold flere Kjendelser og Appeller til Dvertiendecommissionen.

Jeg skal endnu, med Hensyn til den nye foreslaaede § 20, tilføie, at naar det foreslaaes, at de Jorder, som ikke inden 1ste Januar 1856 ere blevne tiendeplygtige, slet ikke skulde kunne blive det, saa kan det ikke nægtes, at man derved kommer til at gjøre en Modification i Tiendeiernes Ret, som man ikke burde gjøre uden virkelig Nødvendighed. Der kunde slet ikke være noget imod at sige, at uopdyrket Jord, som efter de nugældende Regler efter visse Aar kunde blive tiendeplygtig, for Fremtiden skal være aldeles tiendefri, men her bestemmer man, at den Jord, som efter den gjældende Lovgivning kunde blive tiendeplygtig i en Frist af 20 Aar, skal, uden Hensyn til, at maaskee 15, 16, ja 19 Aar kunne være udløbne den 1ste Januar 1856, dog forblive tiendefri for bestandigen.